

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218203007
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218203007.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpeného JUDr. Pavlom Prospechom, advokátom so sídlom v Senci, Lichnerova 23 proti žalovanej V. Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom v G., B. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, o zaplatenie 1.206,14 eura s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 22.11.2018 č.k. 10C/28/2018-117 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku ohľadom príslušenstva pohľadávky, vo výroku o zročnosti a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosti zaplatiť žalobcovi 575,00 eur s 0,55% ročným úrokom z omeškania od 28.7.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 10%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia 1.206,14 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1.206,14 eur od 6.9.2015 do zaplatenia tak, že úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,00 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, ktorá celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,00 eur len 5,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.206,14 eur do zaplatenia, náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením vo výške 84,30 eur.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 43a, § 43c, § 44 ods. 1, 2, § 52, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2 písm. j/ a k/, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., § 451 ods. 2, § 456, § 517 ods. 2, § 563, § 544 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru, že žaloba žalobcu je opodstatnená (len) v časti, v ktorej vyhovujúcim výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 575,00 eur s 0,55 % ročným úrokom z omeškania od 28.7.2018 do zaplatenia. V zostávajúcej časti žalobu posúdil ako nedôvodnú, preto ju zamietol.

4. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 13.2.2015 žalovaná podpísala predtlačенý, žalobcom vopred pripravený formulár na uzavretie zmluvy - spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalobca) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom

spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré následne až 17.2.2015 doplnil žalobca, a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 25.73% na 25,05% a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania.

5. Žalobca návrh žalovanej na uzavretie zmluvy na základe jej žiadosti zo dňa 13.2.2015 neprijal bez zmien a výhrad, tieto zmeny boli v bode 6 tejto žiadosti doplnené a tieto podľa názoru súdu spôsobili následok odmietnutia návrhu žalovanej a podanie nového návrhu zo strany žalobcu v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka na uzavretie zmluvy datovaného k 17.2.2015. Tento však nebol zaslaný žalovanej, žalovaná ho nepodpísala, teda nový návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani neprijala a neurobila ani žiaden akceptačný prejav vo vzťahu k žalobcovi. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu nedošlo, keď žalobca v konaní dostatočne a bez pochybností nepreukázal prijatie návrhu na uzavretie zmluvy zo dňa 17.2.2015 a jeho akceptáciu žalovanou, doručenú žalobcovi.

6. Z bodu 14 návrhu (žiadosti) zmluvy síce vyplynulo, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, avšak pre rozpor s § 4 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť. Ust. bodu 4 žiadosti sa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi návrhu (žiadosti) spotrebiteľa, pričom doplnením týchto údajov má dôjsť k uzatvoreniu zmluvy. Pokiaľ žalobca predložil oznámenie veriteľa o schválení úveru, v tomto sú uvedené nové údaje, resp. iné údaje ako boli v pôvodnej žiadosti uvedené, a ktoré tvoria podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Toto bolo vystavené až dodatočne a nie je žalovanou vo vzťahu k žalobcovi písomne akceptované. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že zákonné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere boli jednostranne určené žalobcom, ktorý ich mal následne oznámiť žalovanej. Takéto konanie je neprípustné a je konaním v neprospech spotrebiteľa.

7. Nakoľko k uzatvoreniu zmluvy medzi zmluvnými stranami nedošlo, pokiaľ žalovaná prijala finančné plnenie od žalobcu, stalo sa tak bez právneho dôvodu, preto súd prvej inštancie uzavrel, že je povinná toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať.

8. Žalovaná od žalobcu prijala reálne poskytnutú sumu vo výške 1.350,00 eur, z ktorej doteraz žalovaná žalobcovi uhradila 775,00 eur. Preto súd prvej inštancie ustálil, že žalovanej zostáva uhradiť žalobcovi zostatok tejto sumy vo výške 575,00 eur. Preto žalobe v tejto časti vyhovel a v zostávajúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Spolu s istinou zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania, pričom počiatok omeškania stanovil odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej, t.j. 26.7.2018. Na základe týchto úvah zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania od 28.7.2018. Výšku úroku z omeškania vyvodil z § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobcovi by patril úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Žalobca však vo vzťahu k žalovanej uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, preto rešpektujúc § 216 ods. 2 C.s.p. nemohol žalobcovi priznať viac ako žiadal. Pokiaľ žalobca pre budúcnosť od neurčitého dňa uplatnil úrok z omeškania vo vyššej sadzbe v nadväznosti na to, kedy suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania spolu dosiahnu sumu 1.500,00 eur, týmto spôsobom nebolo možné žalobcovi úrok z omeškania priznať z dôvodu, že zmluvná pokuta žalobcovi nepatrí.

10. V tej súvislosti s poukazom na § 544 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nakoľko medzi zmluvnými stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujúcej aj dojednanie o zmluvnej pokute, žalobcovi nemôže vzniknúť voči žalovanej ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

11. Pokiaľ sa žalobca domáhal vo vzťahu k žalovanej náhrady nákladov vo výške 84,30 eur spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ktorého dôkazom mal byť písomný pokus o zmier pred začatím konania datovaný k 10.9.2015 spolu so splnomocnením pre advokáta, žalobca nepreukázal, že by túto listinu doručil žalovanej. Oprávnenosť tohto uplatneného nároku preto súd nemal za preukázanú a žalobu aj v tejto časti zamietol.

12. Žalovaná požiadala súd o povolenie uhradiť priznanú sumu v splátkach. Vychádzajúc z ust. § 232 ods. 3 C.s.p. súd prvej inštancie konštatoval, že návrh žalovanej obsahoval len stručné poukázanie na

jej existujúci finančný záväzok a nízke majetkové pomery bez ich konkretizácie, ktoré sú pre akúkoľvek úvahu súdu o povolení a primeranosti splátok nedostatočné. Navyše, žalovaná o povolenie splatiť priznanú sumu v splátkach požiadala až po vyhlásení uznesenia za skončené a nakoľko táto bola zastúpená právnym zástupcom, nebolo možné aplikovať ust. § 296 C.s.p. o možnosti spotrebiteľa označiť skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Preto na toto podanie nebolo možné prihliadať. Z ostatného obsahu spisu nevyplynula taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p.

13. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. a vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu strán v spore žalovanej voči žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 10%. Žalobca mal úspech v spore v rozsahu 45% a úspech žalovanej činí 55%. V konečnom dôsledku tak úspešnej žalovanej patrí proti žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 10% (55% - 45%).

14. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku ohľadom príslušenstva pohľadávky, výroku o zročnosti priznanej sumy a vo výroku o trovách konania v zákonnej lehote podala odvolania žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi priznanú istinu vo výške 575,00 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,00 eur, splatných k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom dôjde k právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Navrhol priznať žalovanej voči žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na úroky z omeškania napriek tomu, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzhľadom na chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je danú zmluvu potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobcovi tak nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov či iných poplatkov spojených v súvislosti s touto úverovou zmluvou. Je zrejmé, že úroky z omeškania, ktoré súd žalobcovi priznal, žalobcovi nepatria a nemá na nich právny nárok. Pokiaľ by žalobca prijal plnenie v rozsahu úrokov z omeškania, došlo by na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ by dodávateľ nárok na sankčné úroky z omeškania mal, poprel by sa tým význam právnej normy o sankcionovaní dodávateľa v prípade chybných úverových zmlúv. V tej súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.11.2016 č.k. 15Co/237/2015-141. V tej súvislosti poukázala na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná uviedla, že jej súčasná čistá mzda činí 710,00 eur, pričom jej výdavky za nájom činia 350,00-380,00 eur, doprava do práce 20,00 eur, lieky 20,00-30,00 eur, splátka na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice I sp.zn. 11C/63/2016 je 85,00 eur. Príjmy a výdavky žalovanej sú tak približne v rovnakej výške, preto nie je schopná splatiť priznanú sumu naraz. V tej súvislosti predložila dôkazy, a to výplatné pásky za september, október 2018, výpisy z účtu žalovanej a doklad o výške nájomného. Žalovaná má vôľu záväzok splniť, avšak jej momentálna finančná situácia jej nedovoľuje tento záväzok splniť jednorazovo. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania poukázala na jeden z atribútov civilného sporového konania právneho štátu, ktorým je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. V tej súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo/192/2014 a sp.zn. 6MCdo/9/2012.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

16. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku v napadnutej vyhovujúcej časti ohľadom príslušenstva pohľadávky, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

18. Odvolacie námietky žalovanej vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie ohľadom oprávnenosti nároku žalobcu na úroky z omeškania nemožno považovať za opodstatnené.

19. Z výsledkov vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie dospel k

správnemu záveru, že žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi 575,00 eur, ktorú sumu prijala od žalobcu titulom plnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prijatie ktorej predstavuje získanie majetkového prospechu na úkor žalobcu v dôsledku toho, že súd prvej inštancie dospel po vykonanom dokazovaní k právnemu záveru, že medzi zmluvnými stranami k uzavretiu zmluvného vzťahu nedošlo. Pokiaľ teda žalovaná prijala od žalobcu sumu 1.350,00 eur, z ktorej uhradila 775,00 eur, zostáva jej ešte uhradiť 575,00 eur, ktorá suma predstavuje jej majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu na úkor žalobcu.

20. Správne konštatoval súd prvej inštancie s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením tejto sumy žalobcovi deň nasledujúci po doručení žaloby, kedy ju žalobca ako veriteľ o plnenie požiadal.

21. Nakoľko žalovaná odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby tento svoj záväzok vo vzťahu k žalobcovi nespĺnila, dostala sa v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi tým vznikol vo vzťahu k žalovanej nárok na úroky z omeškania.

22. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, nárok žalobcu na úroky z omeškania vznikol v súvislosti s jeho pohľadávkou vzniknutou vo vzťahu k žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia a nie titulom plnenia zmluvy o úvere, ako sa mylne domnieva žalovaná. Argumentácia žalovanej, že žalobcovi titulom úverovej zmluvy nepatrí nárok na úroky a iné poplatky nemôže obstať.

23. Správne súd prvej inštancie po aplikácii ust. § 232 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 231 C.s.p. dospel k záveru, že v danom prípade zistené skutkové okolnosti na strane žalovanej nedávajú dostatočný skutkový základ pre povolenie uhradiť prisúdenú sumu v splátkach.

24. Spomínané zákonné ustanovenia umožňujú súdu, aby rozhodoval o tom, že povinnosť vyplývajúcu z rozsudku je možné splniť aj v lehote dlhšej ako 3 dni, prípadne určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí súd. Súd pritom vychádza vždy z okolností daného prípadu, resp. sociálnej, majetkovej, ale aj rodinnej situácie, osobného a zdravotného stavu osoby, ktorej sa povinnosť ukladá.

25. Žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie síce poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a v tej súvislosti požiadala súd o povolenie zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach, tieto finančné pomery na svojej strane však bližšie nekonkretizovala a ani nepodložila potrebnými dôkazmi. Súd prvej inštancie pre povolenie zaplatiť prisúdenú sumu žalovanej v splátkach nemal dostatočný skutkový základ. Nebolo pritom povinnosťou súdu tieto skutkové okolnosti skúmať ex offio, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalovanú, ktorá na zdôvodnenie svojho návrhu nepredložila potrebné dôkazy.

26. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p., kedy zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán sporu tak ako vyplýva z bodu 53 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, preto jej nepatrí nárok na náhradu trov konania a úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).